

Věc C-293/03

Gregorio My

v.

Office national des pensions (ONP)

(žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal du travail de Bruxelles)

„Úředníci - Převod nároků na důchod - Článek 11 přílohy VIII služebního řádu - Předčasný starobní důchod - Započtení období služby v Evropských společenstvích - Článek 10 ES“

Shrnutí rozsudku

1. *Volný pohyb osob - Pracovníci - Pojem - Státní příslušník členského státu zaměstnaný v mezinárodní organizaci - Zahnutí - Mez - Pracovník pocházející z členského státu, který vykonal celou svou profesní kariéru na území tohoto členského státu*

(Článek 39 ES)

2. *Členské státy - Povinnosti - Povinnost loajální spolupráce s orgány Společenství - Nezapočtení období služby ve Společenství za účelem přiznání předčasného starobního důchodu v rámci vnitrostátního systému - Nepřipustnost*

(Článek 10 ES; Služební řád, příloha VIII, čl. 11 odst. 2)

1. Úředník Evropských společenství pracující v jiném členském státu než ve svém státě původu má postavení migrujícího pracovníka. Neztrácí totiž postavení pracovníka ve smyslu čl. 39 odst. 1 ES z důvodu, že vykonává zaměstnání u mezinárodní organizace, ačkoliv podmínky jeho vstupu a pobytu v zemi zaměstnání jsou zvláště upravené mezinárodní úmluvou.

Ustanovení Smlouvy týkající se volného pohybu pracovníků, a zejména článek 39 ES však nelze použít v čistě vnitřních situacích členského státu. Tato ustanovení se tedy nevztahují na pracovníka, který vykonal celou svou profesní kariéru na území členského státu, jehož je státním příslušníkem, nejprve jako zaměstnanec, poté, až do důchodového věku, jako úředník Evropských společenství.

(viz body 37, 39-40, 43)

2. Článek 10 ES ve spojení se služebním řádem úředníků Evropských společenství musí být vykládán tak, že brání vnitrostátní právní úpravě, která neumožňuje zohlednit odpracovaná léta, která státní příslušník Společenství dosáhl ve službě orgánu Společenství, za účelem vzniku nároku na předčasný starobní důchod v rámci vnitrostátního systému.

Taková vnitrostátní právní úprava by totiž mohla být na překážku výkonu profesní činnosti v některém orgánu Evropské unie, a tedy odradit od výkonu takové činnosti, neboť pracovník předtím podléhající vnitrostátnímu důchodovému systému tím, že přijme zaměstnání u takového orgánu, riskuje, že ztratí možnost požívat v rámci takového systému starobní důchod, na který by měl nárok, kdyby takové zaměstnání nepřijal.

Takové následky nelze připustit, s ohledem na povinnost spolupráce a loajální pomoci, kterou v tomto ohledu mají členské státy vůči Společenství a která nachází své vyjádření v povinnosti stanovené v článku 10 ES usnadnit Společenství plnění jeho poslání.

(viz body 47-49 a výrok)

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (druhého senátu)

16. prosince 2004 (*)

„Úředníci - Převod nároků na důchod - Článek 11 přílohy VIII služebního řádu - Předčasný starobní důchod - Započtení období služby v Evropských společenstvích - Článek 10 ES“

Ve věci C-293/03,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES,

podaná rozhodnutím Tribunal du travail de Bruxelles (Belgie) ze dne 20. května 2003, došlým Soudnímu dvoru dne 4. července 2003, v řízení

Gregorio My

proti

Office national des pensions (ONP),

SODNÍ DVŮR (druhý senát),

ve složení C. W. A. Timmermans, předseda senátu, C. Gulmann, R. Schintgen (zpravodaj), G. Arestis a J. Klučka, soudci,

generální advokát: A. Tizzano,

vedoucí soudní kanceláře: M. Múgica Arzamendi, vrchní rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 17. června 2004,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za G. My C. Rosenfeldem, avocat,
- za Office national des pensions G. Perlem a J.-P. Lheureuxem, jako zmocněnci,
- za řeckou vládu A. Samoni-Rantou a M. Tassopoulou, jako zmocněnkyněmi,
- za nizozemskou vládu H. G. Sevenster, jako zmocněnkyní,
- za Komisi Evropských společenství D. Martinem, jako zmocněncem,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 9. září 2004,

vydává tento

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu článků 2 ES, 3 ES, 17 ES, 18 ES, 39 ES, 40 ES, 42 ES a 283 ES, jakož i článku 7 nařízení (EHS) č. [1612/68](#) ze dne 15. října 1968 o volném pohybu pracovníků uvnitř Společenství (Úř. věst. L 257, s. 2; Zvl. vyd. 05/01, s. 15).

2 Tato žádost byla podána v rámci sporu mezi Gregoriem My a Office national des pensions (dále jen „ONP“) ohledně odmítnutí posledně uvedeného úřadu zohlednit profesní kariéru dotčené osoby ve službě jednoho z orgánů Evropských společenství za účelem vzniku nároku na předčasný starobní důchod v rámci belgického systému.

Právní rámec

Právní úprava Společenství

3 Podle čl. 11 odst. 1 a 2 přílohy VIII služebního řádu úředníků Evropských společenství (dále jen „služební řád“) ve znění použitelném v době rozhodné pro původní řízení:

„1. Úředník, který skončí svůj služební poměr, aby:

- nastoupil do služby ve veřejné správě nebo ve vnitrostátní nebo mezinárodní organizaci, která uzavřela se Společenstvími dohodu,

- vykonával činnost v pracovním poměru či jako osoba samostatně výdělečně činná, na jejímž základě nabývá nároku na důchod v systému, jehož řídicí orgány uzavřely se Společenstvími dohodu,

má právo nechat zaplatit pojistně-matematickou protihodnotu svého nároku na starobní důchod nabytého ve Společenství do důchodového fondu uvedené veřejné správy nebo organizace nebo do fondu, u něž úředník nabyl nárok na starobní důchod na základě své činnosti v pracovním poměru či jako osoba samostatně výdělečně činná.

2. Úředník, který nastoupí do služby ve Společenství poté, co:

- skončil svou službu ve veřejné správě nebo ve vnitrostátní nebo mezinárodní organizaci

nebo

- vykonával činnost v pracovním poměru nebo jako osoba samostatně výdělečně činná,

může po svém jmenování nechat převést Společenství buď pojistně matematickou protihodnotu, nebo paušální odkupní hodnotu svého nároku na starobní důchod, který nabyt na základě činností uvedených výše.

- V takovém případě stanoví orgán, pro něhož úředník službu vykonává, s přihlédnutím k platové třídě, do které byl zařazen, počet odsloužených let, které jsou mu započteny v rámci jeho vlastního systému za předchozí období činnosti na základě částky pojistně matematické protihodnoty nebo paušální odkupní hodnoty.“

Vnitrostátní právní úprava

4 Podle článku 3 zákona ze dne 21. května 1991, kterým se vytváří určité vztahy mezi belgickými důchodovými systémy a důchodovými systémy institucí mezinárodního práva veřejného (*Moniteur belge* ze dne 20. června 1991, dále jen „zákon z roku 1991“):

„Každý úředník může se souhlasem instituce požádat o to, aby k instituci byla převedena částka starobního důchodu připadající na činnosti a období předcházející jeho nástupu do služebního poměru k instituci.“

5 V souladu s článkem 9 uvedeného zákona však dotyčná osoba může vzít zpět svou žádost o převod nároku na důchod v rámci belgického systému. Toto zpětvzetí je konečné a neodvolatelné.

6 Článek 2 odst. 1 bod 5 zákona z roku 1991 vymezuje pojem „úředník“ jako pojem zahrnující „všechny zaměstnance podléhající důchodovému systému instituce, pro které převod nároků na důchod není upraven nařízením nebo zvláštní dohodou“. Pokud jde o pojem „instituce“, je vymezen v čl. 2 odst. 1 bodu 1 jako pojem zahrnující „orgány Společenství, instituce jím postavené naroveň pro použití služebního řádu úředníků a ostatních zaměstnanců Evropské unie, jakož i útvary s posláním Společenství, jejichž důchodový systém přiznává jmenovaným úředníkům možnost požádat o převod nároků na důchod vzniklých před jejich vstupem do služby u orgánu, do důchodového fondu orgánu“.

7 Zákon ze dne 10. února 2003, kterým se upravuje převod nároků na důchod mezi belgickými důchodovými systémy a důchodovými systémy institucí mezinárodního práva veřejného (*Moniteur belge* ze dne 27. března 2003, dále jen „zákon z roku 2003“) ve svém článku 14 upravuje do budoucna možnost úředníka, jenž ukončí svou službu v Evropských společenstvích, aby vykonával profesní činnost v Belgii, požádat o převod do belgického systému buď pojistně-matematické protihodnoty nároku na důchod vzniklého v rámci systému Společenství, nebo paušální odkupní hodnoty odpovídající příspěvkům zaplaceným do uvedeného systému.

8 Podle svého článku 29 nabývá zákon z roku 2003 účinnosti dne 1. ledna 2002 a použije se na žádosti o převod podané po tomto datu.

9 Ostatně čl. 4 odst. 2 první pododstavec královského nařízení ze dne 23. prosince 1996, kterým se provádí články 15, 16 a 17 zákona ze dne 26. července 1996 o modernizaci sociálního zabezpečení a zajištění fungování právních systémů důchodů (*Moniteur belge* ze dne 17. ledna 1997, dále jen „královské nařízení“), stanoví:

„Možnost získat předčasný starobní důchod v souladu s odstavcem 1 podléhá podmínce, že dotyčná osoba prokáže odpracování nejméně 35 kalendářních let kariéry způsobilých založit nárok na důchod podle tohoto nařízení, podle zákona ze dne 20. července 1990, podle královského nařízení č. 50, podle belgického režimu pro dělníky, zaměstnance, horníky, námořníky nebo osoby samostatně výdělečně činné, podle belgického režimu použitelného na zaměstnance veřejných služeb nebo Société nationale des Chemins de fer belges nebo podle ostatních belgických právních režimů.“

Spor v původním řízení a předběžná otázka

10 Gregorio My, italské státní příslušnosti, narozený dne 20. února 1941, přispíval 19 let do belgického systému sociálního zabezpečení zaměstnanců před tím, než od 1. června 1974 do 31. května 2001 pracoval pro Radu Evropských společenství jako úředník.

11 V březnu 1992 dotčená osoba požádala ONP v souladu se zákonem z roku 1991 o převod nároku na důchod z belgického systému do důchodového systému Evropských společenství. V říjnu 1992 mu tento úřad oznámil, že jeho nárok je převoditelný.

12 Nicméně v říjnu 2000 Rada informovala uvedený úřad o tom, že G. My se rozhodl vzdát se převodu svého nároku na důchod nabytého podle belgického práva, jak mu to umožňoval článek 9 zákona z roku 1991. Dopisem ze dne 17. října 2000 adresovaným G. My vzal ONP toto vzdání se nároku na vědomí.

13 Dne 20. října 2000 G. My požádal o předčasný starobní důchod na základě čl. 4 odst. 2 královského nařízení.

14 Rozhodnutím ze dne 2. května 2001 ONP tuto žádost zamítl z důvodu, že dotčená osoba nedosáhla 35 kalendářních let ve smyslu čl. 4 odst. 2 královského nařízení pro vznik nároku na předčasný starobní důchod. Tento úřad v této souvislosti odmítl započítat 27 let odpracovaných G. My jako úředníkem Evropských společenství, neboť systém upravený služebním řádem nebyl zohledněn belgickou právní úpravou.

15 Vzhledem k tomu, že Tribunal du Travail de Bruxelles měl pochybnosti ohledně slučitelnosti jednak zákona z roku 1991 a služebního řádu v tom, že nezaručují právo na převod nároků na důchod ze systému Společenství do vnitrostátního systému, a jednak čl. 4 odst. 2 královského nařízení v tom, že neumožňuje započtení období služby v orgánu Společenství, se zásadou volného pohybu pracovníků a zásadou zákazu diskriminace, jakož i s právy zaručenými Smlouvou o ES občanům Unie, rozhodl se přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku:

„Neodporují ustanovení vnitrostátního práva, taková, jako jsou ustanovení [zákona z roku 1991 a královského nařízení] čl. 4 odst. 2 nebo služebního řádu [-] v příloze VIII, článku 11, článkům 2, 3, 17, 18, 39, 40, 42 a 283 Smlouvy o Evropské unii a článku 7 nařízení (EHS) č. [1612/68](#) [-]:

a) tím, že tato vnitrostátní ustanovení a ustanovení služebního řádu neumožňují občanům Evropské unie, jako je žalobce, jejichž profesní kariéra je vykonávána postupně v podniku nebo vnitrostátní veřejné službě a ve veřejné službě Evropské unie nebo opačně, porovnat důchodové výhody, které by získali v každém systému, vnitrostátním nebo evropském, převodem práv nabytých v jiných systémech, a žádat na základě tohoto porovnání převod těchto práv buď z vnitrostátního systému do systému evropského, nebo naopak z evropského systému do systému vnitrostátního;

b) tím, že tato ustanovení v tom, že stanoví, že dotčená osoba se musí výslovně zříci převodu z belgického systému do systému evropského, nebo tím, že v tom smyslu zavádí správní praxi, aniž by bylo provedeno výše uvedené porovnání, uvádí nebo mohou uvést dotčeného zaměstnance v omyl a

c) tím, že tato vnitrostátní ustanovení neumožňují za účelem přiznání vnitrostátního předčasného důchodu zohlednit odpracované roky profesní činnosti v postavení úředníka Evropské unie?“

K předběžné otázce

K přípustnosti žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

16 Zprvč nizozemská vláda má za to, že žádost o rozhodnutí o předběžné otázce je nepřijatelná z důvodu nedostatku informací obsažených v předkládacím rozhodnutí, pokud jde o skutkové okolnosti, jakož i právní rámec původního řízení.

17 V tomto ohledu je třeba připomenout, že v souladu s ustálenou judikaturou vyžaduje nezbytnost dospět k výkladu práva Společenství, jenž by byl užitečný pro vnitrostátní soud, aby vnitrostátní soud vymezil skutkový a právní rámec, k němuž se vážou otázky, které pokládá, nebo přinejmenším aby vysvětlil skutkové předpoklady, na nichž jsou jeho otázky založeny, aby Soudnímu dvoru umožnil poskytnout užitečné odpovědi a dát vládám členských států, jakož i dalším zúčastněným stranám možnost přednést svá vyjádření v souladu s článkem 23 statutu Soudního dvora (viz zejména rozsudek ze dne 11. dubna 2000, *Deliege*, C-51/96 a C-191/97, *Recueil*, s. I-2549, bod 30 a 31).

18 V projednávané věci vyplývá z vyjádření předložených účastníky původního řízení, řeckou vládou, samotnou nizozemskou vládou a Komisí Evropských společenství, že informace obsažené v předkládacím rozhodnutí jim umožnily náležitě zaujmout postoj k otázce položené Soudnímu dvoru. Mimoto informace obsažené v předkládacím rozsudku byly doplněny skutečnostmi ze spisu předanými vnitrostátním soudem a písemnými vyjádřeními předloženými Soudnímu dvoru. Všechny tyto poznatky převzaté ve zprávě k jednání byly sděleny vládám členských států a ostatním zúčastněným stranám za účelem jednání, v jehož průběhu poslední uvedení mohli případně doplnit svá vyjádření.

19 Námitka vznesená nizozemskou vládou tedy musí být zamítnuta.

20 Z druhého ONP má za to, že žádost o rozhodnutí o předběžné otázce je nepřijatelná z důvodu, že se stala bezpředmětnou poté, co nabyt účinnosti zákon z roku 2003, jelikož, podle něj, uvedený zákon upravuje možnost, aby úředník Evropských společenství požádal o převod nároku na důchod získaný v rámci systému Společenství do belgického systému, což umožňuje zohlednit období služby v postavení úředníka orgánu Společenství za účelem vzniku nároku na vnitrostátní předčasný starobní důchod.

21 V tomto ohledu, i kdyby zákon z roku 2003 umožňoval, jak tvrdil ONP při jednání, zohlednit období dávající za vznik příspěvkům do systému Společenství, přestože dotčená osoba nežádala, jako v původním řízení, o převod svého nároku na důchod ze systému Společenství do belgického systému, ze spisu vyplývá, že G. My podal svou žádost o předčasný starobní důchod dne 20. října 2000, tedy víc než jeden rok před nabytím účinnosti zákona z roku 2003. Uvedený zákon však podle svého článku 29 nabyt účinnosti dne 1. ledna 2002 a použije se jej pouze na žádosti o převod podané po tomto datu.

22 V důsledku toho námitka vznesená ONP musí být rovněž zamítnuta.

23 Komise má konečně za to, že dvě první části předběžné otázky týkající se, striktně vzato, převodu nároků na důchod, nemají vztah k původnímu řízení, které se týká výlučně zohlednění 27 let dosažených dotčenou osobou ve službě Rady za účelem vzniku nároku na předčasný starobní důchod podle belgických právních předpisů. Pouze poslední uvedená část tedy vyžaduje odpověď Soudního dvora.

24 V tomto ohledu je třeba připomenout, že v souladu s ustálenou judikaturou v rámci spolupráce mezi Soudním dvorem a vnitrostátními soudy založené článkem 234 ES je pouze věcí vnitrostátního soudu, který rozhoduje spor a který musí nést odpovědnost za přijaté soudní rozhodnutí, posoudit s ohledem na zvláštnosti věci jak nezbytnost rozhodnutí o předběžné otázce pro vydání jeho rozsudku, tak i relevanci otázek, které klade Soudnímu dvoru. V důsledku toho, jestliže se položené otázky týkají výkladu práva Společenství, je Soudní dvůr v zásadě povinen rozhodnout (viz zejména rozsudky ze dne 15. prosince 1995, *Bosman*, C-415/93, *Recueil*, s. I-4921, bod 59, a ze dne 19. února 2002, *Arduino*, C-35/99, *Recueil*, s. I-1529, bod 24).

25 Nicméně Soudní dvůr rovněž uvedl, že ve výjimečných případech mu přísluší zkoumat podmínky, za nichž byl dotázán vnitrostátním soudem, za účelem ověření své vlastní pravomoci (viz v tomto smyslu rozsudek ze dne 16. prosince 1981, *Foglia*, 244/80, *Recueil*, s. 3045, bod 21). Odmítnout rozhodnutí o předběžné otázce položené vnitrostátním soudem je možné pouze tehdy, pokud je zjevné, že požadovaný výklad práva Společenství nemá žádný vztah k realitě nebo předmětu sporu v původním řízení, jestliže se jedná o hypotetický problém nebo také pokud Soudní dvůr nedisponuje skutkovými nebo

právními poznatky nezbytnými pro podání užitečné odpovědi na otázky, které jsou mu položeny (viz zejména výše uvedené rozsudky Bosman, bod 61, a Arduino, bod 25).

26 Jak již však bylo konstatováno, G. My v původním řízení nikdy nežádal o převod nároků na důchod nabytých v rámci systému Společenství do belgického důchodového systému, ale výlučně o požívání vnitrostátního předčasného starobního důchodu. Gregorio My v tomto ohledu popíral odmítnutí ONP zohlednit 27 let odpracovaných jako úředník Rady při výpočtu 35 kalendářních let kariéry stanovených v čl. 4 odst. 2 královského nařízení, na nichž závisí vznik nároku na uvedený důchod.

27 Z toho vyplývá, že se spor v původním řízení týká pouze otázky, zda právo Společenství ukládá belgickým úřadům povinnost zohlednit jak období činnosti G. My dosažené v rámci belgického důchodového systému, tak období dosažené v systému Společenství.

28 Za těchto podmínek není na místě odpovědět na první dvě části položené otázky.

K započtení období služby v Evropských společenstvích

K článkům 2 ES, 3 ES, 40 ES a 283 ES

29 Jak již Soudní dvůr uvedl (rozsudky ze dne 29. září 1987, Giménez Zaera, 126/86, Recueil, s. 3697, bod 11, a ze dne 11. března 1992, Compagnie commerciale de l'Ouest a další, C-78/90 až C-83/90, Recueil, s. I-1847, body 17 a 18), články 2 ES a 3 ES stanoví obecné cíle vyjádřené jinými ustanoveními Smlouvy. Nelze přijmout jejich samostatné použití vzhledem ke zvláštním ustanovením Smlouvy uvedeným v předběžné otázce.

30 Rovněž články 40 ES a 283 ES slouží pouze jako právní základ pro přijímání Radou opatření nezbytných k zajištění volného pohybu pracovníků, zaručeného článkem 39 a služebního řádu úředníků Evropských společenství, jakož i režimu použitelného na ostatní zaměstnance Společenství.

31 V důsledku toho články 2 ES, 3 ES, 40 ES a 283 ES nejsou v rámci projednávané věci relevantní.

K článkům 17 ES a 18 ES

32 Článek 17 ES zavádějící občanství Unie se omezuje na pouhé konstatování, že občané Unie požívají práv poskytnutých jim Smlouvou a podléhají povinnostem stanoveným Smlouvou. V tomto ohledu tedy nemůže být samostatně použitelný vzhledem ke zvláštním ustanovením Smlouvy, která upravují práva a povinnosti občanů Unie.

33 Co se týče článku 18 ES, který obecným způsobem stanoví právo občanů Unie svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, nachází zvláštní vyjádření v článku 39 ES, pokud jde o volný pohyb pracovníků. Jelikož se předkládající soud rovněž táže Soudního dvora na výklad posledně uvedeného ustanovení, je třeba se nejprve vyjádřit k tomuto bodu (viz v tomto smyslu rozsudek ze dne 26. listopadu 2002, Oteiza Olazabal, C-100/01, Recueil, s. I-10981, bod 26).

K článku 42 ES

34 Článek 42 ES světuje Radě posláni vytvořit systém umožňující překonat překážky, které mohou vyplynout z vnitrostátních právních předpisů vydaných v oblasti sociálního zabezpečení. Této povinnosti Rada v podstatě dostala přijetím nařízení Rady (EHS) č. [1408/71](#) o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství ve znění pozměněném a aktualizovaném nařízením Rady (ES) č. [118/97](#) ze dne 2. prosince 1996 (Úř. věst. 1997, L 28, s. 1; Zvl. vyd. 05/03, s. 3).

35 Jak již však Soudní dvůr rozhodl v rozsudku ze dne 3. října 2000, Ferlini (C-411/98, Recueil, s. I-8081, bod 41), úředníci Evropských společenství nemohou být kvalifikováni jako pracovníci ve smyslu nařízení č. 1408/71, neboť nepodléhají vnitrostátním právním předpisům v oblasti sociálního zabezpečení, jak požaduje čl. 2 odst. 1 uvedeného nařízení, vymezující osobní působnost posledně uvedeného nařízení.

36 V důsledku toho se na postavení G. My nevztahuje ani článek 42 ES, ani nařízení č. 1408/71.

K článku 39 ES a článku 7 nařízení č. 1612/68

37 Z ustálené judikatury vyplývá, že úředník Evropských společenství má postavení migrujícího pracovníka. Státní příslušník Společenství pracující v jiném členském státu nežli ve státu původu totiž neztrácí postavení pracovníka ve smyslu čl. 39 odst. 1 ES z důvodu, že vykonává zaměstnání u mezinárodní organizace, ačkoliv podmínky jeho vstupu a pobytu v zemi zaměstnání jsou zvláštně upravené mezinárodní úmluvou (rozsudky ze dne 15. března 1989, Echternach a Moritz, 389/87 a 390/87, Recueil, s. 723, bod 11; ze dne 27. května 1993, Schmid, C-310/91, Recueil, s. I-3011, bod 20, a Ferlini, výše uvedený, bod 42).

38 Z toho vyplývá, že pracovníku s bydlištěm v jednom členském státu, jako G. My, nemůže být odmítnuto požívat nároků a sociálních dávek, které mu přiznává článek 39 ES a nařízení č. 1612/68 (viz rozsudky ze dne 13. července 1983, Forcheri, 152/82, Recueil, s. 2323, bod 9; Echternach a Moritz, výše uvedený, bod 12; Schmid, výše uvedený, bod 22, a Ferlini, výše uvedený, bod 43).

39 Ze spisu nicméně vyplývá, že G. My, jenž přijel do Belgie ve věku devíti let, pracoval po celou svou profesní kariéru na belgickém území, nejprve jako zaměstnanec různých belgických společností, poté až do důchodového věku jako úředník generálního sekretariátu Rady.

40 Ustanovení Smlouvy týkající se volného pohybu pracovníků, a zejména článek 39 ES však nelze použít v čistě

vnitřních situacích členského státu (rozsudek ze dne 5. června 1997, Uecker a Jacquet, C-64/96 a C-65/96, Recueil, s. I-3171, bod 16 a uvedená judikatura).

41 Nicméně pro stanovení existence vztahu k některé ze situací upravených článkem 39 ES, Komise uplatňuje, že období služby ve veřejné službě takové mezinárodní organizace, jakou je Evropská unie, musí být postaveno naroveň období dosaženému ve veřejné službě jiného členského státu.

42 Taková právní domněnka, jak vyplývá z bodů 85 až 89 stanoviska generálního advokáta, nenachází oporu v ustanoveních Smlouvy týkajících se volného pohybu pracovníků.

43 V důsledku toho se na G. My též nevztahuje ani článek 39 ES, ani článek 7 nařízení č. 1612/68.

K článku 11 odst. 2 přílohy VIII služebního řádu a článku 10 ES

44 Systém převodu nároků na důchod, jak je stanoven v čl. 11 odst. 2 přílohy VIII služebního řádu tím, že umožňuje koordinaci mezi vnitrostátními systémy a důchodovým systémem Společenství, směřuje k usnadnění přechodu z vnitrostátních zaměstnání, veřejných nebo soukromých, do správy Společenství a též k tomu, aby Společenstvím zajistil lepší možnost výběru kvalifikovaného personálu s odpovídající profesní zkušeností (rozsudek ze dne 20. října 1981, Komise v. Belgie, 137/80, Recueil, s. 2393, body 11 a 12).

45 Soudní dvůr zejména rozhodl, že členský stát tím, že odmítl přijmout opatření nezbytná k převodu pojistně-matematické protihodnoty nebo paušální odkupní hodnoty nároku na důchod dosaženého v rámci vnitrostátního důchodového systému do důchodového systému Společenství stanoveného v čl. 11 odst. 2 přílohy VIII služebního řádu by mohl Společenství ztížit nábor vnitrostátních úředníků s určitým počtem odsloužených let vzhledem k tomu, že takový přechod z vnitrostátní služby do služby Společenství by vedl k tomu, že by byli zbaveni nároků na důchod, které by jim vznikly, pokud by nevstoupili do služby Společenství (výše uvedený rozsudek Komise v. Belgie, bod 19).

46 Tak tomu je rovněž v případě, že členský stát odmítne započítat období služby v rámci důchodového systému Společenství za účelem vzniku nároku na předčasný starobní důchod v rámci svého systému.

47 Je totiž nutné konstatovat, že taková vnitrostátní právní úprava, jako je dotčená právní úprava ve věci v původním řízení, by mohla být na překážku výkonu profesní činnosti v některém orgánu Evropské unie, a tedy odradit od výkonu takové činnosti, neboť pracovník předtím podléhající vnitrostátnímu důchodovému systému tím, že přijme zaměstnání u takového orgánu, riskuje, že ztratí možnost požívat v rámci takového systému starobní důchod, na který by měl nárok, kdyby takové zaměstnání nepřijal.

48 Takové následky nelze připustit s ohledem na povinnost spolupráce a loajální pomoci, kterou v tomto ohledu mají členské státy vůči Společenství a která nachází své vyjádření v povinnosti stanovené v článku 10 ES usnadnit Společenství plnění jeho poslání.

49 V důsledku toho je na místě odpovědět na položenou otázku tak, že článek 10 ES ve spojení se služebním řádem musí být vykládán tak, že brání vnitrostátní právní úpravě, která neumožňuje zohlednit odpracovaná léta, která státní příslušník Společenství dosáhl ve službě orgánu Společenství, za účelem vzniku nároku na předčasný starobní důchod v rámci vnitrostátního systému.

50 S přihlédnutím k výše uvedenému není na místě odpovědět na položenou otázku, pokud jde o výklad článku 18 ES.

K nákladům řízení

51 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení vzhledem ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (druhý senát) rozhodl takto:

Článek 10 ES ve spojení se služebním řádem úředníků Evropských společenství musí být vykládán tak, že brání vnitrostátní právní úpravě, která neumožňuje zohlednit odpracovaná léta, která státní příslušník Společenství dosáhl ve službě orgánu Společenství, za účelem vzniku nároku na předčasný starobní důchod v rámci vnitrostátního systému.

Podpisy.

* Jednací jazyk: francouzština.